

میان رشته‌ای شدن الگوهای پژوهشی در حوزه علوم انسانی

مریم صالحی هیکویی^۱

زهره احمدآبادی^۲

چکیده

تولید دانش در اغلب علوم و به‌ویژه علوم انسانی از طریق جریان تخصصی شدن و تجزیه قضایای هستی‌شناختی و روش‌شناختی از یکدیگر انجام می‌گیرد؛ به‌طوری که علوم انسانی در چارچوبهای بسته، تخصصی، تک‌رشته‌ای و مجزا از هم قادر به شناخت، درک و حل مسائل پیچیده و چند بعدی موجود نمی‌باشد و نمی‌تواند به فهم و رفع آنها بپردازد. ارائه راهکارهای عملی و کاربردی‌تر برای حل مسائل اجتماعی، افزایش کارایی علمی دانشمندان، یکپارچه کردن مفاهیم، روش‌ها و ابزارهای رشته‌های مختلف، نقد، تعدیل و اصلاح نظریات و کارهای یکدیگر و در نهایت افزایش خلاقیت علمی و تولید علم از نتایج قابل توجه بین رشته‌ای شدن الگوهای پژوهشی در حوزه علوم انسانی می‌باشد. در این مقاله، عوامل مؤثر بر میان رشته‌ای شدن الگوهای پژوهش در نظام دانشگاهی مطرح شده است که از آن میان می‌توان به ساختار پاداش دانشگاهی، ارتقاء رتبه در ساختار علمی

۱. کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

۲. کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

۳۷۶ راهکارهایی برای ارتقاء علوم انسانی در کشور

و ساختار سرمایه‌ای واحدهای تحقیقاتی به‌عنوان متغیرهای سطح کلان و خصوصیات همکاران، سن، جنسیت، رشته تحصیلی، مرتبه استادی، سابقه کار، تمام یا پاره وقت بودن، وضعیت استخدامی و تنوع عضویت در نهادهای علمی به عنوان فاکتورهای سطح خرد اشاره کرد.

کلید واژه‌ها: پژوهش، میان رشته‌ای، نظام دانشگاهی، تولید علم، علوم انسانی